

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil spørge hr. Bjørn Medom Nielsen, ligesom jeg spurgte Enhedslistens ordfører: Hvad er målet, hvis man løfter sig lidt op i helikopteren? Er det at lave nationale handlingsplaner for alle otte folkesygdomme – nu er der nogen i forvejen – og så i øvrigt lave nogle tværgående nationale handlingsplaner for KRAM-områderne: kost, rygning, alkohol, manglende motion? Og så har Socialdemokraterne også foreslået en national handlingsplan for medicinske patienter. Hvor mange kan vi tåle at have og samtidig med nogen som helst troværdighed sige, at vi har sat reaktionerne til at styre sygehusvæsenet?

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg vil give Det Radikale Venstre meget ret i, at der selvfølgelig er en grænse for, hvor mange handlingsplaner man kan have. Men jeg må sige, at den udvikling, vi har set – jeg nævnedet et par af de udviklingstendenser, der har været, den negative udviklingstendens var problemet omkring bl.a. den vederlagsfri fysioterapi, og den positive var, at der sker en forskningsmæssig udvikling her – gør, at vi bliver nødt til at fokusere på en række områder. Og her taler vi altså om så store grupper plus så kraftige udviklinger, at vi må fokusere.

Jeg skal sige, at jeg med min kommunalpolitiske baggrund kan fortælle, at planer er gode, men det er fokussen og interessen, der rykker, og derfor vil en handlingsplan på det her område også være en, der kan blive afløst af en mere overordnet kronikerpolitik.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil godt igen lige spørge til prioriteringen, fordi som hr. Bjørn Medom Nielsen så rigtigt sagde, rykker planer, fordi de skaber fokus og interesse, men lige præcis den fokus og den interesse er der jo med et fåtal af planer. Den vil jo blive så meget desto mindre i takt med, at man udvider antallet af handlingsplaner. Har man 20 handlingsplaner, så vil det måske knibe lidt med fokus på, hvad der er vigtigt og ikke vigtigt.

Hvis vi nu tager de otte folkesygdomme, er der nogen af de folkesygdomme, om hvilke den socialdemokratiske ordfører vil sige, at de ikke skal have en handlingsplan? Er det knogleskør-

heden, der ikke skal have en handlingsplan, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg vil ikke sige noget om, hvilken sygdom der ikke skal have en handlingsplan. Jeg vil gerne sige noget om, hvorfor det er vigtigt, og hvorfor vi prioriterer. Vi har her et område, hvor vi kan se – og det er jo det, der er politikken i det her – at der er en social skævhed i, hvem der bliver udsat for de ting, der gør, at man kan udvikle gigt. Det er et spørgsmål om det arbejdsmiljø, man har, som det er nævnt i vedtagelsen her, og det kan være andre ting, der gør det.

Hvis det viser sig, at man på knogleskørhedsområdet har lignende udviklinger, har lignende dramatik i antallet, kan det være, at handlingsplansmåden er en måde at gøre tingene på, men der kan også være andre alternativer, så jeg vil ikke vælge fra, men jeg vil gerne sige, hvad der er den politiske baggrund for at vælge til.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Der står i pind nr. 5 »en øget forskningsindsats inden for slidgigt«, og jeg vil gerne spørge hr. Bjørn Medom Nielsen, som er medforslagsstiller på forslaget sammen med Enhedslisten og SF: Ud over de tre gange 5 mio. kr., som regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt, vil man så tage flere midler, og hvor vil man finde dem henne? Det synes jeg kunne være interessant, for det vil sige, at der jo er givet midler. Vil man gå videre end det, man har gjort, og hvor vil man finde pengene?

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg har bemærket – jeg tror, det var i går, det kom frem i dagspressen – at nu skete der noget med forskningsfeltet på det her område. Jeg har en fornemmelse af, at det er en pulje, der er sat af i forvejen, og som Dansk Folkeparti sådan ligesom har handlet med i forhold til sundhedspolitikken, så det ikke er nye penge, der bliver talt om her. Det er vel egentlig også det, som hr. Preben Rudiengaard spørger mig om, om vi kommer med nye penge i den her sammenhæng.

Jeg kan sige, at i forhold til forskningen havde vi sidste år en ramme på 50 mio. kr., som indbefattede andet end forskning, men vi har altså en finansiering klar til at få forskningssiden på